

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 sierpnia 1956 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe w zakresie służby zdrowia.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3, art. 77 ust. 3 i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od następujących osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe: lekarzy, lekarzy weterynarii, lekarzy dentyków, uprawnionych techników dentystycznych, techników dentystycznych, felczerów, położnych i pielęgniarek, jeżeli osoby te:

- 1) są równocześnie zatrudnione w organach administracji państwowej, instytucjach, zakładach państwowych, jednostkach gospodarki uspołecznionej oraz w instytucjach i organizacjach społecznych w pełnym wymiarze godzin, przewidzianym w obowiązujących przepisach dla tego rodzaju pracowników, lub są na mocy tych przepisów od tego obowiązku zwolnione;
- 2) nie wykonują poza wolnymi zajęciami zawodowymi świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

§ 2. Na osobach opłacających zryczałtowany podatek w myśl niniejszego rozporządzenia ciąży obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 3. 1. Podatnicy objęci przepisami niniejszego rozporządzenia opłacają podatek zryczałtowany, jeżeli bez wezwania

organu finansowego złożą wniosek według przepisanej wzoru w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, a podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu roku — w terminie dwutygodniowym od dnia rozpoczęcia wykonywania świadczeń.

2. W razie niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 1 istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do prowadzenia ksiąg podatkowych stosuje się przepisy o tych księgach.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, opłacają podatek zryczałtowany w wysokości ustalonej przez organ finansowy na cały rok podatkowy w kwotach miesięcznych przy uwzględnieniu dochodów ze wszystkich posiadanych źródeł przychodów bez wymieniania w decyzji obrotów i dochodów.

§ 4. W przypadku rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu roku obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty zryczałtowanego podatku powstaje poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

§ 5. Organ finansowy może na wniosek podatnika zmienić kwotę ustalonego podatku zryczałtowanego w przypadku stwierdzenia szczególnych okoliczności, w wyniku których nastąpiła w ciągu roku zniżka lub niewspółmierny wzrost obrotów w stosunku do ustalonego ryczałtu lub gdy zachodzą inne uzasadnione przyczyny. Decyzja zmieniająca wysokość ryczałtu powinna zawierać datę, od której zmiana następuje.

§ 6. 1. Od decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku (§ 3 ust. 3) przysługuje podatnikowi w terminie dwu-

tygodniowym od daty doręczenia tej decyzji prawo wniesienia odwołania.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez kierownika organu finansowego pierwszej instancji w obecności podatnika, a jeżeli podatnik nie wezwanie nie zgłosi się, odwołanie może być rozpatrzone i w jego nieobecności.

3. Decyzja wydana na skutek odwołania powinna być doręczona podatnikowi na piśmie niezwłocznie po rozpatrzeniu odwołania.

4. Jeżeli podatnik nie zadowolony się decyzją organu finansowego pierwszej instancji, wydaną na zasadzie określonej w ust. 2, może w terminie dwutygodniowym bądź zrzec się prawa korzystania z ryczałtu, bądź zażądać, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie bądź niewnieśnienia żądania rozpatrzenia odwołania przez organ finansowy drugiej instancji — decyzja organu finansowego o wysokości ryczałtu staje się prawomocna.

5. W razie zrzeczenia się opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych powstaje w tym przypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

6. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 7. W razie wydania decyzji, o której mowa w § 5, przysługuje podatnikowi prawo zrzeczenia się ryczałtu ustalonego tą decyzją albo prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 8. Wnieśnienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku; organ finansowy może jednak w uzasadnionych przypadkach wstrzymać w całości lub w części wykonanie decyzji.

§ 9. 1. Zryczałtowany podatek płatny jest bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej ryczałt (§ 3 ust. 3) podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające miesięcznej wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, którzy rozpoczęli wykonywanie zajęcia zawodowego w ciągu roku, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. W razie gdy wpłacona kwota okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy decyzji ustalającej ryczałt za bieżący rok podatkowy, powstałą różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej ryczałt.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu zajęcia zawodowego spowodowanej szczególnymi okolicznościami (np. chorobą, urlopem, delegacją służbową, zajęciem służbowym) nie pobiera się podatku za pełne okresy półmiesięczne (15 dni) okresu zawieszenia wykonywania zajęcia zawodowego; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie 7 dni od zaistnienia okoliczności powodujących przerwę.

§ 10. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek obowiązani są zawiadomić organ finansowy w terminie 7 dni o zajściu okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych przez utratę warunków określonych w § 1.

§ 11. Podatnicy opłacający podatek zryczałtowany na podstawie niniejszego rozporządzenia wolni są od obowiązku składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie, od opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy oraz od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych.

§ 12. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek i opłacać będą podatek obrotowy i podatek dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku — w razie zawiadomienia o zajściu okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych; w tym przypadku wyłączenie obejmuje część roku poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszły wymienione okoliczności,
- 2) za cały rok — w razie:
  - a) stwierdzenia przez organ finansowy niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku (§ 3) lub w zawiadomieniu (§ 10),
  - b) niezawiadomienia organu finansowego o zajściu okoliczności, o których mowa w § 10.

2. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek za część roku (ust. 1 pkt 1), zrzeczenia się ryczałtu w ciągu roku (§ 7) bądź ustalenia ryczałtu za część roku (§ 14 ust. 2) przyjmuje się za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

3. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 wyłączenie z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od cięższej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

4. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok, nadwyżkę zaś — na podatek obrotowy.

5. W przypadku wyłączenia z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek (ust. 1 pkt 1) obowiązek założenia właściwych ksiąg podatkowych powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po doręczeniu decyzji o wyłączeniu z ryczałtu.

§ 13. Przepisy art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) w zakresie przesuwania i przywracania terminów mają odpowiednie zastosowanie.

§ 14. 1. Termin 31 stycznia, o którym mowa w § 3 ust. 1, przesuwa się w roku podatkowym 1956 do dnia czternastego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

2. Ryczałt w roku 1956 może być ustalony bądź za cały rok, bądź też tylko za drugie półrocze, w zależności od wniosku podatnika.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole